

Toelichting op de Reïntegratieverordening WWB, Ioaw en Ioaz gemeente Heerde 2009

Algemeen

Deze verordening regelt de ondersteuning die de gemeente biedt bij de arbeidsinschakeling van werkzoekenden die behoren tot de doelgroep. De opdracht om die ondersteuning te bieden is geregeld in artikel 7 van de WWB. Het voorschrift om een verordening vast te stellen waarin deze ondersteuning nader vorm wordt gegeven volgt uit artikel 8 WWB. De reïntegratie strekt zich uit tot de volledige gemeentelijke doelgroep, dat wil zeggen personen die onder de WWB, de Ioaw, de Ioaz of de Anw vallen, dan wel als niet-uitkeringsgerechtigde zijn aan te merken. In deze toelichting wordt volstaan met de relevante en verklarende informatie.

Artikelsgewijs

Toelichting Artikel 1 Definities

In dit artikel worden definities gegeven van begrippen die meer dan eens in de verordening voorkomen en waarvan het van belang is dat er telkens hetzelfde onder wordt verstaan. In een aantal gevallen wordt verwezen naar definities in de wet om ervoor te zorgen dat er zoveel mogelijk aansluiting blijft bij de wetgeving die van toepassing is.

Toelichting Artikel 2 Opdracht aan het college

De WWB geeft aan het college de verantwoordelijkheid voor het bieden van ondersteuning. Hoewel belanghebbenden aanspraak kunnen maken op ondersteuning, is er geen afdwingbaar recht op ondersteuning op de manier zoals de belanghebbende dat het liefst zou zien. Het is aan het college om te zorgen voor een voldoende aanbod van reïntegratie-instrumenten, maar het college heeft daarbij te maken met beperkte middelen, terwijl de vraag naar ondersteuning afhankelijk is van een veelheid aan sociaal-economische factoren.

Toelichting Artikel 3 Beleidsplan reïntegratie

Zoals ook in de algemene toelichting is gesteld, verplicht de WWB de gemeenteraad om het reïntegratiebeleid in een verordening vast te leggen. Hier is gekozen voor de systematiek om niet alles in de verordening te regelen, maar ook gebruik te maken van een beleidsplan.

Omdat het uitvoering betreft is in het 1^e lid geregeld dat het college ter nadere uitvoering een beleidsplan vaststelt. Het 2^e lid geeft aan welke specifieke beleidsonderwerpen in het beleidsplan in ieder geval aan de orde dienen te komen.

Toelichting Artikel 4 Sluitende aanpak

De WWB kent op zich geen bepaling over sluitende aanpak. De wetgever gaat ervan uit dat door de systematiek van de wet er in de praktijk de facto een sluitende aanpak ontstaat. Die sluitende aanpak geldt voor elke WWB-, IOAW- en IOAZ-uitkeringsgerechtigde afzonderlijk en bij (gehuwde) partners dus voor beiden.

Desondanks kan de gemeente van oordeel zijn dat er een sluitende aanpak geregeld dient te worden. In de gemeente Heerde is hiervoor gekozen. Er geldt een sluitende aanpak voor alle nieuwe instroom. Alle belanghebbenden die instromen dienen actief bezig te zijn met hun reïntegratie naar werk. Het Centrum voor Werk en Inkomen (CWI) zal hiervoor met de betrokkene afspraken maken omtrent een passend bemiddelingsprogramma en de te stellen doelen. Indien het CWI bepaalt dat een bemiddelingsprogramma niet zal voldoen dan wel indien betrokkene na afronding van het bemiddelingsprogramma het gestelde doel nog niet heeft bereikt, zal de gemeente een passende voorziening gericht op inschakeling in algemeen geaccepteerde arbeid aanbieden. Er dient voor gewaakt te worden dat te snel dure of onnodig lange trajecten worden ingezet. Een sluitende aanpak mag niet louter een vangnet zijn, maar moet vooral als een trampoline fungeren.

Het 2^e lid geeft aan dat de sluitende aanpak niet van toepassing is op diegene die een ontheffing van de arbeidsverplichting heeft gekregen. Het 3^e lid geeft het college de mogelijkheid om van de algemene sluitende aanpak in specifieke, individuele gevallen af te wijken.

Toelichting Artikel 5 Verplichtingen van de cliënt

In de WWB is al uitgebreid aangegeven welke verplichtingen gelden bij het recht op een uitkering. Wederom uit oogpunt van kenbaarheid en consistentie zijn in het 1^e en 2^e lid de verplichtingen conform de wet geformuleerd.

Het 3^e lid biedt de verbinding met de afstemmingsverordening en het Maatregelen-besluit Abw, Ioaw en Ioaz. De afstemmingsverordening regelt het opleggen van een maatregel indien de uitkeringsgerechtigde niet aan zijn verplichtingen voldoet. Het Maatregelenbesluit doet hetzelfde voor personen met een uitkering ingevolge de Ioaw of Ioaz. Deze maatregel bestaat uit het verlagen van de uitkering met een bepaald percentage.

Echter, voor personen zonder uitkering, Anw-ers en personen in gesubsidieerde arbeid kan de gemeente de uitkering niet verlagen als maatregel. Daarom is in het 4^e lid de mogelijkheid opgenomen dat in die gevallen de gemeente (een deel van) de kosten die gemaakt zijn terug kan verdienen. Daartoe is het noodzakelijk dat afspraken hierover schriftelijk wordt vastgelegd.

Toelichting Artikel 6 Subsidie- en budgetplafonds

De gemeente kan om de financiële risico's te beheersen een verdeling maken van de middelen over de verschillende voorzieningen. Dit kan in het beleidsplan (zie artikel 3) worden vastgelegd. Het uitgeput zijn van begrotingsposten kan echter nooit een reden zijn om aanvragen voor voorzieningen te weigeren. Om dat wel mogelijk te maken kan de gemeente bij verordening subsidie- en budgetplafonds instellen.

De WWB stelt dat het ontbreken van financiële middelen alleen geen reden kan zijn voor de afwijzing van een aanvraag. De gemeente dient dan na te gaan welke andere, goedkopere alternatieven er beschikbaar zijn. Dit houdt dus in dat er geen algemeen plafond ingesteld kan worden. Wat wel kan er per voorziening een plafond wordt ingebouwd; dit laat de mogelijkheid open om naar een ander instrument uit te wijken.

Bij dit artikel wordt uitgegaan van de bevoegdheid van het college om plafonds in te stellen. Een mogelijkheid is dat bij de vaststelling van de plafonds wordt verwezen naar de bedragen die in het beleidsplan of in de begroting voor de verschillende voorzieningen worden gereserveerd.

Een budgetplafond geldt voor alle uitgaven die het college in het kader van voorzieningen doet. Een subsidieplafond geldt specifiek voor voorzieningen die subsidies inhouden. Een subsidieplafond dient wel bekendgemaakt te worden vóór de periode waarvoor deze geldt (art. 4:27 lid 1 Awb).

Toelichting Artikel 8 Vorm van de ondersteuning

Ondersteuning hoeft niet altijd te bestaan uit een door derden uitgevoerde diagnose, gevolgd door een vastgesteld traject met 1 of meerdere reïntegratie-instrumenten. Reïntegratie-instrumenten worden alleen ingezet als zonder die inzet het vinden van algemeen geaccepteerde arbeid niet mogelijk is. Reïntegratie moet de kortste weg naar arbeid zijn. Bovendien worden de instrumenten alleen ingezet als aan de hand van onderzoek (diagnose) is gebleken dat door de inzet van die instrumenten het vinden van algemeen geaccepteerde arbeid binnen afzienbare tijd mogelijk wordt. Bij de toepassing van ondersteuning en inzet van een instrument dient voorop te staan dat een belanghebbende zo snel mogelijk volledig dient uit te stromen. Dit ligt besloten in de term "goedkoopst adequaat" in dit artikel, dat oorspronkelijk uit de voormalige Wet voorzieningen gehandicapten stamt. Daarmee wordt niet alleen de tijd tussen de inzet van het instrument en de werkaanvaarding bedoeld, maar ook de inspanningen die het kost om dat doel te bereiken. De

diagnose is leidend. Aan de hand van de diagnose wordt bepaald hoe het reïntegratieaanbod wordt vormgegeven.

Lid 3: Alleen als arbeidsinschakeling binnen afzienbare termijn niet tot de mogelijkheden behoort, kan zelfstandige maatschappelijke participatie een doel van de inzet van reïntegratie-instrumenten zijn. Ook in dat geval geldt dat het instrument beschikbaar moet zijn en dat het adequaat en toereikend moet zijn voor het beoogde doel. De uiteindelijke verantwoordelijkheid voor de inhoud van het traject ligt bij het college, dat immers ook verantwoordelijk is voor de effectieve en doelgerichte inzet van schaarse middelen. Binnen de grenzen van die verantwoordelijkheid wordt rekening gehouden met de wensen van de belanghebbende. Voor het slagen van het traject is uiteraard wel de motivatie van de belanghebbende belangrijk. Bovendien wordt voordat tot het traject wordt besloten de inhoud van het traject besproken met de belanghebbende, waarna het trajectplan door beide partijen ondertekend wordt.

Toelichting Artikel 9 Onderzoek

Zoals hierboven gesteld is de diagnose leidend. Aan de hand van de diagnose zal moeten worden bepaald hoe belanghebbende het snelst richting de arbeidsmarkt kan worden geleid.

In de meeste gevallen zal voordat tot de inzet van reïntegratie-instrumenten wordt besloten een diagnose worden gesteld. Eventueel kan na een zelf verricht onderzoek besloten worden alsnog advies van derden in te winnen.

Toelichting Artikel 10 Verplichtingen

Het succesvol voltooiën van een traject is niet mogelijk zonder de inzet van de bijstandsgerechtigde. De motivatie ontstaat door het uitzicht op zelfredzaamheid, door het betrekken van de wensen van de klant in het traject en door het verstrekken van premies, maar ook door (de dreiging met) sancties.

Deelname aan reïntegratie is niet vrijblijvend. Bijstandsgerechtigden zijn sowieso al door het ontvangen van een uitkering aan bepaalde verplichtingen gehouden. Voor diegenen zonder uitkering moeten voorwaarden aan het reïntegratietraject gekoppeld worden. Het niet of niet voldoende nakomen van de verplichtingen geeft de mogelijkheid om een traject af te breken of de gevraagde ondersteuning te weigeren, bijvoorbeeld als iemand niet wil meewerken aan een onderzoek. Ook is denkbaar dat een maatregel wordt opgelegd. Hierin voorziet de afstemmingsverordening. Van belang is dat de belangrijkste voorwaarden voor het behalen van succes maar ook de sanctiemogelijkheden zijn opgenomen in de toekenningbeschikking.

Natuurlijk heeft de belanghebbende ook rechten om tegen onwelgevallige beslissingen van de gemeente op te komen. Tegen beslissingen op grond van deze verordening staat bezwaar en beroep open op grond van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Het recht op inzage in gegevens en zonodig correctie daarvan is geregeld in de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp).

De bepalingen uit deze verordening zijn in 1^e instantie bedoeld om de arbeidsinschakeling te bewerkstelligen. Een belanghebbende zal het doel van een traject of een reïntegratie-instrument niet in de weg mogen staan. Iedere gedraging die het doel in de weg kan staan, kan worden gesanctioneerd. De afstemmingsverordening voorziet hierin.

Toelichting Artikel 11 Voorziening

In de lijn van het systeem van deze verordening strekt dit artikel ertoe enkele zaken te regelen die te maken hebben met alle voorzieningen, ook die voorzieningen die niet met name in de verordening zijn opgenomen. Het 1^e lid geeft daarom aan dat de verordening geen uitputtende opsomming van voorzieningen bevat. Het 2^e lid geeft het college de bevoegdheid om aan een voorziening nadere verplichtingen te verbinden. Dit kunnen verplichtingen van diverse aard zijn met het oog op de reïntegratie van belanghebbende.

Het 4^e lid geeft aan dat het college een voorziening kan beëindigen en in welke gevallen zij dat kan doen. Onder beëindigen wordt hierbij ook verstaan het stopzetten

van de subsidie aan een werkgever. Voor de termijn van doorstroom naar arbeids-inschakeling staat maximaal 1 jaar per traject (sociaal activeringstraject, uitstroomgericht traject).

Toelichting Artikel 12 Reïntegratie-instrumenten

In dit artikel worden de instrumenten beschreven die binnen een traject kunnen worden ingezet. De reïntegratieladder kan hierin worden ontdekt. Een nieuw element is direct werk, wat onder artikel 13 is beschreven. Vanuit de praktijk is bekend dat het bestaan van schulden een succesvolle reïntegratie in de weg kan staan. Het is in die situaties van belang om de schuldenpositie te verbeteren of te stabiliseren. Vandaar dat nadrukkelijk in lid 3 van dit artikel is aangegeven dat het instrument van schuldhulpverlening kan worden ingezet binnen een traject.

Toelichting Artikel 13 Individuele Reïntegratie Overeenkomst

Een uitgangspunt van het reïntegratiebeleid van de gemeente is (het herwinnen van) de eigen zelfredzaamheid van de klant. Het reïntegratietraject moet de kortste weg naar arbeidsinschakeling zijn. De belanghebbende kan hiervoor ondersteuning en een voorziening krijgen van de gemeente. Soms heeft een belanghebbende deze ondersteuning nodig, soms heeft hij zelf duidelijke ideeën over hoe hij het snelste kan worden gereïntegreerd. Voor die belanghebbende wordt nu ook bij de gemeente de mogelijkheid geboden van het afsluiten van een zgn. Individuele Reïntegratie Overeenkomst (IRO). Een belanghebbende kan zelf een voorstel van een traject indienen. De gemeente beoordeelt dit verzoek en toetst of het traject bijdraagt aan een succesvolle reïntegratie. Hierbij worden ook de tijd die ermee is gemoeid en de investering die het vergt afgewogen. Indien een ander traject naar het oordeel van de gemeente betere mogelijkheden biedt op uitstroom, dan kan afwijzend worden beslist op het verzoek van belanghebbende. In alle gevallen is de kortste weg naar arbeid bepalend.

Het IRO kan bestaan uit het inschakelen van een reïntegratiebedrijf, maar ook het volgen van scholing behoort tot de mogelijkheden. In het geval een belanghebbende wordt begeleid door een geregistreerd reïntegratiebedrijf worden de afspraken (rechten en plichten) in een overeenkomst vastgelegd.

Toelichting Artikel 14 Direct Werk

Het instrument van Direct Werk kan meteen na de melding of aanvraag van een uitkering als instrument worden ingezet. Van een belanghebbende wordt verwacht dat hij gedurende maximaal 24 uur per week lichte productiewerkzaamheden verricht met behoud van uitkering. Tijdens de duur van dit instrument wordt begeleiding aangeboden. Dit instrument kan worden ingezet als een belanghebbende werkritme moet opdoen of juist moet behouden. Tevens kan dit instrument worden ingezet als diagnose-instrument om de capaciteiten, competenties en werkhouding beter in beeld te brengen. Deelname is verplicht en verzuim heeft tot gevolg dat de uitkering op grond van de afstemmingsverordening wordt verlaagd.

Dit instrument kan gedurende een periode van maximaal 26 weken worden ingezet. Deze periode dient zoveel mogelijk aaneengesloten te zijn. Doet zich een onderbreking voor, dan wordt het traject verlengd met de periode van die onderbreking.

Toelichting Artikel 15 Jobhunting

Directe bemiddeling kan voor een aantal belanghebbenden, die een relatief korte afstand hebben tot de arbeidsmarkt, als instrument worden ingezet. Een cursus of scholing kan samengaan met jobhunting. Het doel van jobhunting is om na een korte actie uitstroom te bereiken. Bij dit instrument moet een gereede kans aanwezig zijn dat een baan kan worden gevonden voor een belanghebbende. De belanghebbende zal normaliter een niet al te grote afstand tot de arbeidsmarkt hebben. Ook bij dit instrument is de diagnose leidend.

Jobhunting duurt in beginsel maximaal 1 maand, inclusief eventuele korte scholing. Verlenging met 2 maanden behoort tot de mogelijkheden. Jobhunting kan, nadat de diagnose is gemaakt, vooraf gaan aan de inzet van andere instrumenten. Het reïntegratiebedrijf is verantwoordelijk voor de inzet van dit instrument.

De bemiddeling door het Werkbedrijf van de zogenaamde A-stroom (uitstroom naar werk binnen 6 maanden) is gericht op een match tussen vacatures en mensen. Indien dit niet tot succes heeft geleid, kan een baan worden gezocht bij een persoon middels jobhunting.

Toelichting Artikel 16 Leer/werkstage

Indien uit de diagnose blijkt dat een belanghebbende bepaalde vaardigheden ontbeert of andere kwalificaties moet behalen, dan biedt de leerwerkstage uitkomst. De leerwerkstage heeft als belangrijkste doel het opdoen van vaardigheden in een vakgebied, waardoor uitstroom naar betaald werk mogelijk wordt gemaakt (in goed Nederlands: training on the job). Naast het opdoen van vaardigheden is een doel van de leerwerkstage ook het leren werken in een arbeidsrelatie. Een belanghebbende kan wennen aan aspecten als gezag, werkritme en het samenwerken. De duur van een leerwerkstage is in beginsel beperkt tot 26 weken. Voor de term werkstage is gekozen om te benadrukken dat het gaat om een soort scholingsinstrument: niet de arbeid zelf, maar het leren werken staat centraal. Er is ook geen sprake van een arbeidsovereenkomst. De werknemer zal derhalve rechtens geen loonbetaling kunnen afdwingen. Belanghebbende behoudt tijdens de duur van de stage een gemeentelijke uitkering. Het reïntegratiebedrijf dient te zorgen voor een werkplek en begeleiding.

Toelichting Artikel 17 Scholing

Scholing betreft educatie op diverse niveaus, of een beroepsgerichte scholing of training die gericht is op het verwerven van functionele vaardigheden voor een specifiek beroep. Dit instrument kan naast andere instrumenten maar ook als een zelfstandig instrument worden ingezet. Voortvloeiend uit de wet moet een uitkeringsgerechtigde algemeen geaccepteerde arbeid aanvaarden. Daarmee krijgt dit instrument een andere lading. Er hoeft niet meer primair gekeken te worden naar opleiding, werkervaring enz., maar vaker zal het aanbod op de arbeidsmarkt bepalend zijn. Omscholing kan dus noodzakelijk zijn in het geval een belanghebbende is opgeleid voor een beroep waarnaar geen of onvoldoende vraag meer is. Is de vraag er nog wel maar ontbeert belanghebbende kennis, dan kan scholing worden ingezet om deze brug te slaan. Hierbij wordt bij de opleidingsduur in beginsel uitgegaan van 1 jaar.

Toelichting Artikel 18 Opstapbaan

De opstapbaan is een gesubsidieerde baan die bedoeld is om de belanghebbende sneller op een reguliere baan geplaatst te krijgen. Het is alleen bedoeld voor mensen die op korte of middellange termijn naar regulier werk kunnen uitstromen. Gehuwden, of degenen die daarmee gelijk te stellen zijn, worden niet op een opstapbaan geplaatst als zij een partner hebben met een inkomen dat vanuit de WWB-optiek voldoende is om in de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan te voorzien.

De belanghebbende treedt in dienst bij de werkgever en ontvangt loon van de werkgever. De werkgever ontvangt van de gemeente een loonkostensubsidie zoals genoemd in artikel 21. De kracht van dit instrument is dat er aansluitend sprake is van een ongesubsidieerde baangarantie van minimaal 1 jaar. Zolang de gemeente een subsidie verstrekt kan gesproken worden van een opstapbaan. Indien de werkgever, zonder subsidie, de dienstbetrekking voortzet, is er sprake van een reguliere arbeidsovereenkomst.

Toelichting Artikel 19 Integraal reïntegratietraject en deelproducten

Wanneer uit de diagnose naar voren is gekomen dat iemand een relatief korte afstand heeft tot de arbeidsmarkt wordt een traject gericht op werk ingezet. De gemeente bepaalt welk instrument wordt ingezet en hoe lang het traject precies zal duren waarbij de contractueel vastgelegde maximale termijnen in acht worden genomen (1 jaar exclusief

de nazorg). Dit instrument biedt de gemeente de mogelijkheid om meervoudige problematiek betreffende een belanghebbende op te lossen. Er kan dus gericht worden ingekocht.

Toelichting Artikel 20 Participatieplaats

Op 1 januari 2009 is de Wet stimulering arbeidsparticipatie (Wet STAP) in werking getreden. Deze wet bepaalt ondermeer dat de gemeenteraad in een verordening kaders vaststelt over de wijze waarop reïntegratie-instrumenten worden aangeboden. Verder moeten in diezelfde verordening regels worden opgenomen over de verstrekking van een premie aan iemand die een participatieplaats vervult.

Ook cliënten van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (UWV) kunnen een grote afstand tot de arbeidsmarkt hebben. Vanuit de integrale dienstverlening aan de cliënt is het van belang dat het UWV en gemeenten over hetzelfde instrumentarium beschikken. Daarom is in de Wet STAP geregeld dat ook het UWV een participatieplaats kan inzetten voor een uitkeringsgerechtigde. De uitvoering daarvan kan aan de gemeente worden overgedragen.

Een participatieplaats wordt ingezet voor mensen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt. Dit instrument heeft als doelstelling dat een belanghebbende een volgende trede van de reïntegratieladder (bijvoorbeeld een leer/werkstage) bereikt. De participatieplaats is een vorm van werken met behoud van uitkering waarbij begeleiding wordt geboden onder de verantwoordelijkheid van de gemeente. De gemeente zal ook periodiek moeten toetsen of de participatieplaats nog steeds de juiste en kortste weg is naar reguliere arbeid. De werkzaamheden binnen een participatieplaats zijn additioneel van aard. Dit houdt in dat het een speciaal gecreëerde functie betreft of een reeds bestaande functie die een uitkeringsgerechtigde alleen met speciale begeleiding kan verrichten.

De duur van een participatieplaats is in principe 2 jaar. Als gebleken is dat iemand toch niet de volgende stap kan zetten op de reïntegratieladder, dan kan worden overwogen om de participatieplaats te verlengen met maximaal tweemaal 1 jaar. Dit mag echter geen automatisme zijn, omdat de duur immers zo kort mogelijk dient te zijn. Het streven is om belanghebbende binnen de reguliere duur van de participatieplaats eerder de volgende stap te laten maken.

Wanneer de participatieplaats wordt verlengd, mag dit geen voortzetting zijn van werkzaamheden bij dezelfde werkgever. Zo wordt voorkomen dat de participatieplaats een doel op zich gaat vormen in plaats van een middel om mensen zo snel mogelijk te laten terugkeren naar de arbeidsmarkt.

Toelichting Artikel 21 Sociale activering

Onder de belanghebbenden in de B-stroom bevinden zich ook mensen die een (zeer) grote afstand hebben tot de arbeidsmarkt waarbij niet direct een traject gericht op werk ingezet kan worden. Het traject sociale activering met de maximale tijdsduur van 1 jaar (exclusief de nazorg) is voor deze mensen de 1^e stap richting een op werk gericht traject of wanneer dat niet haalbaar is, om te voorkomen dat deze mensen buitengesloten raken of blijven in het maatschappelijk verkeer. Voor een deel van de belanghebbenden zal sociale activering de 1^e stap naar een reguliere baan zijn. Na het traject van sociale activering wordt dan een uitstroomgericht traject gestart.

Toelichting Artikel 22 Loonkostensubsidies gericht op reïntegratie

Het instrument loonkostensubsidie gericht op reïntegratie is bekend van de werkervaringsplaatsen uit de voormalige Wet Inschakeling Werkzoekenden. Onder de WWB zijn deze subsidies geheel vormvrij geworden. Het beleid van de gemeente komt tot uitdrukking in de hoogte en de duur van de subsidies. Het 1^e lid geeft de basis voor de loonkostensubsidie. De loonkostensubsidie speelt een rol bij de opstapbanen (artikel 18 van de verordening). Het 2^e lid geeft het college de bevoegdheid nadere regels te stellen omtrent de subsidie en de verplichtingen die hieraan zijn verbonden.

Toelichting Artikel 23 Premies

Hoewel de belanghebbende met een gemeentelijke uitkering een eigen verantwoordelijkheid heeft in het kader van uitstroom wordt uitstroom naar werk beloond. In dit artikel zijn de activiteiten genoemd waarvoor een premie gegeven kan worden. Deze premies worden in het volgende artikel verder uitgewerkt. In artikel 31, lid 2, sub j. WWB is geregeld dat een uitstroompremie niet tot de middelen mag worden gerekend. Deze premie is onbelast en telt dus ook niet mee bij de toepassing van inkomensafhankelijke regelingen.

Toelichting Artikel 24 Premie aanvaarding algemeen geaccepteerde arbeid

Regulier werk is het hoogste doel. Een belanghebbende met een gemeentelijke uitkering is primair zelf verantwoordelijk voor uitstroom naar reguliere arbeid. Wanneer hij hierin slaagt (al dan niet met hulp van een reïntegratiebedrijf), dient hier een premie tegenover te staan. De voorwaarde is dat het gaat om een niet-gesubsidieerde baan. Dit betekent dat er geen premie kan worden verstrekt indien een belanghebbende bij een werkgever werkt in een opstapbaan. Een belanghebbende die na het vervullen van een opstapbaan algemeen geaccepteerde arbeid vindt, heeft eveneens recht op een premie op grond van dit artikel. Deze premie kan ook worden verstrekt als een belanghebbende in dienst blijft bij de werkgever waar hij de opstapbaan heeft vervuld.

In het 3^e lid wordt aangegeven dat de dienstbetrekking minimaal 6 maanden heeft geduurd. In de kamerstukken wordt aangegeven dat onder duurzaamheid een situatie wordt verstaan waarin de belanghebbende tenminste een half jaar een reguliere baan vervult. De premie wordt toegekend nadat belanghebbende heeft aangetoond dat hij minimaal 6 maanden een reguliere baan heeft.

In het 5^e lid is aangegeven dat iemand wiens uitkering met terugwerkende kracht is ingetrokken geen premie wordt toegekend. Dit slaat op situaties waarin ten onrechte uitkering werd verstrekt.

Toelichting Artikel 25 Premie tijdens leer/werkstage

Om iemand te stimuleren actief te zijn in het op termijn verkrijgen van betaald werk, wordt een premie verstrekt gedurende de leer/werkstage. Deze activeringspremie bedraagt € 100,00 netto per maand en kan voortvloeiend uit artikel 16 voor maximaal 12 maanden worden verstrekt.

In de situatie dat een belanghebbende de leer/werkstage buiten de gemeente Heerde volgt, wordt naast de genoemde premie een vergoeding voor het woon/werkverkeer verstrekt, gebaseerd op het laagste tarief openbaar vervoer.

Toelichting Artikel 26 Premie participatieplaats

De doelstelling van de premie is belanghebbende te activeren en vol te houden om een volgende stap op de reïntegratieladder te zetten. Van een bonus na afloop van het traject (na 2 jaar) zal nauwelijks het gewenste effect uitgaan. De termijn tussen de start en het einde wordt dan als te lang ervaren. Vandaar dat iemand maandelijks een premie kan ontvangen wanneer hij succesvol werkzaam is op de participatieplaats. Dit succesvol werkzaam zijn houdt in dat de persoon in kwestie een kleinere afstand tot de arbeidsmarkt moet hebben bereikt.

Toelichting Artikel 27 Hardheidsclausule

Op grond van dit artikel is het mogelijk voor het college beslissingen te nemen in situaties waarin deze verordening niet voorziet dan wel in situaties waarin een strikte toepassing tot onbillijkheden zou leiden. Vanzelfsprekend moet er dan sprake zijn van zeer bijzondere omstandigheden.

Aldus besloten in de openbare raadsvergadering d.d. 6 mei 2009.

griffier,

voorzitter,